

Тернопільський національний економічний університет
Кафедра менеджменту біоресурсів і
природокористування

КУРСОВА РОБОТА

на тему:

Підвищення ефективності використання основних засобів на авто сервісному підприємстві

Виконав ст. гр. МПЕД - 41

Похила С.В.

галузь знань 0306

Менеджмент i

адміністрування

Спеціальність 6.030601

*Менеджмент i правове
забезпечення АПВ*

Національна шкала _____

Кількість

балів _____ ESTS _____

Члени комісії _____

Тернопіль - 2016

Зміст

ВСТУП

1 Загальна характеристика підприємства

2. Аналіз виробничо-господарської діяльності підприємства

3. Аналіз переміщення основних засобів на підприємстві

ВИСНОВКИ

Перелік посилань

ВСТУП

В умовах ринкової системи витрати на виробництво є одним з основних показників якості господарюючих суб'єктів та їх структурних підрозділів. Витрати залежать від рівня фінансового результату (прибуток або збиток), темпу зростання, фінансового стану підприємства.

Основними проблемами підприємств ремонтної галузі України є використання застарілих технологій відновлення вузлів і деталей, які проходять процес ремонту, морально та фізично зношеного обладнання, а також значне збільшення модельного ряду техніки сільськогосподарського призначення, як всесвітньо відомих брендів, так і маловідомих виробників.

Незважаючи на поширення сервісних центрів, які як правило знаходяться в обласних центрах, та їх відсутності для маловідомих виробників, виникає гостра потреба в ремонті сільськогосподарської техніки безпосередньо на місць її використання. Ці чинники змушують ремонтні підприємства вдаватись до пошуку нових шляхів покращення роботи підприємства та впровадження нових технологій відновлення роботоздатності вузлів.

1 Загальна характеристика підприємства

Діяльність приватного підприємства "Ковальчук В.Ф." здійснюється на основі і за рахунок власного та орендованого майна, та керується в своїй діяльності Конституцією України, Законами України, "Про власність", Цивільним, Господарським та Земельним кодексами України, іншими законодавчими і нормативними актами України та своїм статутом.

Приватне підприємство "Ковальчук В.Ф." є юридичною особою, має самостійний баланс, печатку із своїм найменуванням, кутовий штамп, розрахунковий та інші рахунки в установах банків, фірмові бланки із своїми реквізитами, знак для товарів і послуг. Набуває прав юридичної особи з дня його державної реєстрації. Державна реєстрація "Підприємства" проводиться в порядку встановленому чинним законодавством, для юридичних осіб.

Приватне підприємство створене з метою надання послуг технічного сервісу, здійснення виробничої і комерційної діяльності по забезпеченню товарного ринку України продукцією, продуктами її переробки, товарами та послугами, виходу на зовнішній ринок, як самостійно, так і через інші структури.

Предметом діяльності підприємства є: виробництво товарів та послуг в галузі технічного сервісу, діяльність в сфері роздрібної, гуртової торгівлі запасними частинами, розхідними матеріалами, засобами автокосметики та іншими товарами та послугами в даній галузі.

Закупівля, переробка, зберігання сільськогосподарської продукції.

Надання послуг населенню і юридичним особам в галузі технічного сервісу.

Торговельна діяльність в сфері роздрібної, гуртової, дрібно роздрібної та виїзної торгівлі продовольчими і непродовольчими товарами, алкогольними напоями, тютюновими виробами, сільськогосподарською продукцією та продукцією її переробки. Комісійна торгівля.

Експорт, імпорт товарів народного споживання, сільськогосподарської продукції, сировини, матеріалів та устаткування.

Організація автосервісу та транспортно-експедиційні послуги.
Торгівля нафтопродуктами.

Також може Приватне підприємство може займатись іншими незабороненими законом видами діяльності.

Приватне підприємство має право використовувати належне йому майно, кошти, земельну ділянку в процесі виробничої діяльності та розпоряджатись виробленою продукцією на свій розсуд.

Приватне підприємство утворює фонди та визначає порядок їх використання за рішенням Голови підприємства у відповідності до вимог чинного законодавства.

Приватне підприємство має право:

Одержувати в установленому порядку додаткові земельні ділянки для ведення підприємства.

Залучати до роботи громадян на основі трудових договорів, договорів підряду, доручень, трудових угод та інших форм договорів з оплатою праці у договірному розмірі. Проводити за власний рахунок навчання і підготовку необхідних для Підприємства спеціалістів.

Формувати творчі, виробничі та інші колективи, як тимчасові, так і постійні.

Вступати в договірні стосунки з юридичними особами або громадянами як України так і закордону згідно з чинним законодавством.

Здійснювати зовнішньо-торгівельну діяльність на основі валютної самоокупності і самофінансування, експортні та імпорتنі операції, укладати контракти.

Направляти в оплачувані відрядження осіб, які виконують роботи за завданням Підприємства, в тому числі і за межами України.

Набувати, продавати, передавати іншим товариствам, підприємствам, організаціям, установам і громадянам, обмінювати, брати і

здавати в оренду, надавати безкоштовно в тимчасове користування або заставу чи позику належні йому будівлі, споруди, обладнання, транспортні засоби, інвентар, сировину та інші матеріальні цінності, а також списувати їх з балансу.

Мати розрахункові та інші рахунки в установах банків в гривнях та іноземній валюті, користуватись банківськими кредитами.

Виступати позивачем і відповідачем в суді, господарському суді і третейському суді.

Орендувати лінії зв'язку, користуватись міжнародним телефонним, телексом, факсимільним та іншими видами зв'язку з іноземними країнами.

Приймати дольову участь у спорудженні житлових і виробничих будівель та споруд, об'єктів соціально-побутового призначення, а також орендувати та купувати земельні ділянки, рухоме і нерухоме майно згідно законодавства України.

Самостійно розробляти і затверджувати програми своєї діяльності.

Встановлювати тарифи за надані послуги, затверджувати штатний розклад підприємства і його філіалів, відділів, представництв на Україні та за кордоном.

Установлювати форми, системи і розміри оплати праці, а також інші види доходів працівників і членів Підприємства в порядку визначеному Законом "Про оплату праці" та іншими нормативними актами України.

Створювати на території України та за її межами філії і представництва, а також дочірні підприємства згідно з чинним законодавством України, брати участь у створенні інших підприємств.

Приватне підприємство реалізує свою продукцію, майно за цінами і тарифами, що встановлюються самостійно або на договірній основі, а у випадках передбачених законодавчими актами України за державними цінами і тарифами. В розрахунках із зарубіжними партнерами

застосовувати контрактні ціни, що формуються відповідно до умов і цін світового ринку.

Приватне підприємство зобов'язане:

а) здійснювати бухгалтерський облік своєї діяльності, вести статистичну звітність, подавати її в установленому порядку органам державної статистики;

б) забезпечувати використання земельних ділянок за цільовим призначенням;

в) сплачувати податки та збори;

г) не допускати зниження родючості ґрунтів та зберігати інші корисні властивості землі;

д) охороняти навколишнє середовище від забруднення та інших шкідливих впливів;

е) дотримуватись правил добросусідства та встановлених обмежень у використанні земель та інших сервітутів, не порушувати права інших землевласників і землекористувачів;

ж) надавати відповідним органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування дані про стан і використання земель та інших природних ресурсів, відшкодовувати відповідній Раді збитки, завдані нераціональним використанням землі та інших природних ресурсів, та збитки завдані забрудненням навколишнього середовища;

з) забезпечувати безпеку виробництва, дотримуватись санітарно-гігієнічних норм і вимог щодо захисту здоров'я його працівників, населення і споживачів продукції.

й) повідомляти орган, що провів державну реєстрацію "Підприємства", про внесення змін в Статуті.

Майно підприємства становлять основні фонди та оборотні кошти, а також інші цінності, вартість яких відображається в самотійному балансі підприємства.

Приватне підприємство за рахунок прибутків від господарської діяльності, а також за рахунок використання кредитів і позик, коштів, що надійшли від продажу цінних паперів, безоплатних надходжень формує і розвиває власну матеріально-технічну базу. Власністю підприємства є майно і фінансові ресурси: створені, придбані або ті, що надійшли у власність Підприємства у зв'язку з настанням умов, передбачених законодавством.

Джерелами формування майна підприємства є:

- грошові та матеріальні внески членів фермерського підприємства;
- доходи, отримані під реалізації продукції, а також від інших видів господарської діяльності;
- доходи від цінних паперів;
- кредити банків та інших кредиторів;
- придбання майна іншого підприємства, організації, та фізичних осіб;
- безкоштовні або благодійні внески, пожертвування організацій, підприємств, громадян;
- капітальні вкладення і дотації з бюджету;
- безвідсоткова тимчасова поворотна фінансова допомога фізичних та юридичних осіб.
- інші джерела, не заборонені законодавчими актами України.

У власності підприємства може бути земля, житлові будинки, квартири, предмети особистого користування, предмети домашнього підприємства, продуктивна та робоча худоба, птиця, бджолосім'ї, посіви та посадки сільськогосподарських культур, насадження на земельній ділянці, засоби виробництва, вироблена продукція і доходи від її реалізації, транспортні засоби, кошти, акції, інші цінні папери, а також інше майно споживчого і виробничого призначення.

Право володіння, користування і розпорядження майном належить засновнику - голові підприємства.

Порядок використання прибутку визначається засновником - головою Підприємства.

Засновник підприємства може уступити свою долю третім особам. При передачі долі (частини долі) третій особі відбувається одночасний перехід до неї всіх прав і обов'язків, що належали засновнику. Приватне підприємство володіє авторськими правами на свої науково-технічні розробки.

Приватне підприємство самостійно несе відповідальність за порушення договірних зобов'язань, кредитно-розрахункової і податкової дисципліни, вимог щодо якості продукції, інших правил здійснення господарської діяльності.

Приватне підприємство не відповідає за зобов'язаннями держави, держава не відповідає за зобов'язання Підприємства, крім випадків, передбачених чинним законодавством.

Управління діяльністю підприємства здійснює засновник, який є одночасно головою Підприємства, діє від імені Підприємства і самостійно вирішує всі питання поточної та перспективної діяльності Підприємства.

Голова підприємства має право на визначений час передавати виконання певних функцій іншим членам фермерського підприємства, або особі, яка працює за контрактом, визначивши при цьому їх компетенцію, шляхом видачі довіреності.

До виключної компетенції голови Підприємства належить вирішення таких питань :

- а) визначення основних напрямків діяльності підприємства та затвердження перспективних планів;
- б) внесення змін в Статут;
- в) прийняття і вихід членів підприємства;
- г) розподіл прибутків і покриття збитків;
- д) створення, реалізація та ліквідація філій і представництв, затвердження їх статутів (положень);

є) притягнення до матеріальної відповідальності працівників підприємства;

є) затвердження організаційної структури і внутрішніх документів;

ж) прийняття рішень про реорганізацію або припинення діяльності підприємства.

Голова підприємства без довіреності представляє інтереси підприємства перед установами, організаціями і підприємствами всіх форм власності.

Приватне підприємство діє в умовах самоокупності. Всі витрати покриває за рахунок власних доходів та інших джерел не заборонених законом.

Приватне підприємство самостійно визначає напрям своєї діяльності, спеціалізацію, організує виробництво, самостійно підбирає партнерів з економічних зв'язків, у тому числі іноземних.

Приватне підприємство самостійно здійснює матеріально-технічне забезпечення, має право брати технічні засоби в оренду, на прокат, безоплатне користування.

Приватне підприємство реалізує свою продукцію, майно за цінами і тарифами, що встановлюються самостійно або на договірній основі, а у випадках, передбачених законодавчими актами України, за державними цінами і тарифами.

Приватне підприємство здійснює всі відрахування у бюджет відповідно до чинного законодавства.

Працівники підприємства підлягають соціальному і медичному страхуванню.

Порядок використання прибутку (доходу) визначає Голова Підприємства. Частина чистого прибутку за рішенням Голови може передаватися членам трудового колективу.

Трудові доходи найнятого працівника визначаються трудовим договором (контрактом) або угодою і не можуть бути меншими, ніж встановлені трудовим законодавством України.

Приватне підприємство забезпечує працівників соціальним, культурним та побутовим обслуговуванням.

Приватне підприємство здійснює оперативний облік результатів своєї роботи, веде бухгалтерську та статистичну звітність в порядку, встановленому відповідними нормативними документами, представляє їх в статистичні та фінансові органи.

Всі фонди підприємства діють на основі положення про них, які затверджує голова Підприємства.

Ревізія фінансово-господарської діяльності Підприємства здійснюється за рішенням Голови Підприємства.

Діяльність Підприємства припиняється у таких випадках:

- ліквідації підприємства з дотриманням вимог антимонопольного законодавства;
- реорганізації фермерського Підприємства (злиття, приєднання, перетворення);
- визнання приватного підприємства неплатоспроможним (банкрутом).

Реорганізація Підприємства відбувається за рішенням голови підприємства згідно чинного законодавства. При реорганізації підприємства вся сукупність прав та обов'язків Підприємства переходить до його правонаступників.

Приватне підприємство ліквідується: за рішенням Голови Підприємства; на підставі рішення суду.

При реорганізації і ліквідації підприємства вивільненим працівникам гарантується додержання їх прав та інтересів відповідно до чинного законодавства України.

Майно ліквідованого підприємства після розрахунків по зобов'язаннях розподіляється між членами за рішенням голови підприємства.

Достовірність та повнота ліквідаційного балансу повинна бути підтверджена аудитором (аудиторською фірмою).

Ліквідація рахується затвердженою, а приватне підприємство таким, що припинило свою діяльність з моменту внесення відповідного запису до державного реєстру України.

2. Аналіз виробничо-господарської діяльності підприємства

Багатьма факторами визначається ефективність діяльності підприємства. Серед них встановлені правильно що, скільки, в який час якої кінці, виробляти продукцію або надавати послуги виходячи із існуючого попиту; вибір оптимальної технології виробництва; своєчасного та сталого фінансування; основних і оборотних фондів і методи продажів продуктів, і т.д.

У системі ринкової економічної діапазон використання цих факторів є надзвичайно великий. Так кожна компанія повинна прагнути до оптимального поєднання даних факторів. Це, в свою чергу, має на увазі необхідність тій чи іншій формі методів в організації, їх внутрішні поєднання та використання. Однією із таких форми є поліпшення виробничих комерційної діяльності підприємства. Досвід багатьох процвітаючих компаній в промислово розвинених країнах показує, що на ринку з жорсткою конкуренцією поліпшення його економічного та промислового діяльність є найбільш важливим, якщо не головною умовою виживання, економічного зростання, процвітання. Це й зрозуміло, тому що він дозволяє тільки кращі наявні можливості зв'язати компаніям реального обсягу виробництва що вимагається на ринку. Це впливає із самої сутності удосконалення та виявляється в тім, що :

- по-перше, це пов'язано з вибором можливого розвитку підприємства в майбутньому;
- по-друге, реалізація обраної альтернативи заснованих рішень, які використовуються сьогодні;
- по-третє, поліпшення являє собою безперервний процес прийняття рішень, в ході якого встановлюється і постійно уточнюються по часу цілі і задачі розвитку підприємства (починаючи з виробництва продукції, реалізування її а також його подальший розвиток); стратегія та політика визначається з їх досягнення; розробляються детальні заходи, які нададуть

можливість скоординувати показники ефективності, які відображають різні сторони робить економіка підприємства;

- по-четверте, початковою умовою має бути принцип, згідно з яким підприємства, щоб бути прибутковими, повинні отримувати прибуток в обсягах, які задовольняли б зацікавлені в результатах компанії групи осіб (власники, акціонерні групи і т.д.).

Виробниче підприємство є основною одиницею економіки. На підприємствах поєднується робоча сила із засобами виробництва і проявляються виробничі відносини. Дані підприємства є складовою промисловості, вони засновані, як сказано в законі України «Про власність» на різних формах власності на засобах виробництва: індивідуальних (особистий та приватний), колективу, у спільній власності держави та підприємств, іноземних громадян, організації та держави. Держава забезпечує рівні умови для всіх підприємств незалежно від форми власності.

Підприємства мають активи і оборотні активи, що вони наділені їх засновниками. Основна мета компанії полягає в задоволенні потреб ринку його продукції, робіт і послуг з метою отримання прибутку. З цією метою він забезпечує:

- Виробництво у відповідності з цілями державних контрактів і підписала двосторонні угоди з клієнтами;

- Відновлення діапазону і асортимент продукції відповідно до потреб ринку;

- Підвищення якості продукції, які складаються з кращих прикладів внутрішньої і зовнішньої техніки;

- Постійне впровадження результатів науково -технічного прогресу;

- Підвищення ефективності (збільшення прибутку або доходу, підвищити продуктивність праці, економію та інші виробничі ресурси.)

- соціальний розвиток працівників (послідовна реалізація принципу розподілу по праці, соціальної справедливості, поліпшення умов праці і

особливо ліквідація важкої ручної і некваліфікованої праці, потреби в житлі, догляд за дітьми, поліпшення громадського харчування, охорони здоров'я);

- Самоорганізація як засіб зміцнення колективну зацікавленість всіх, хто працює на підвищення ефективності виробництва, досягнення високої продуктивність;

- Захист і поліпшення навколишнього середовища.

Промислові компанії мають певні особливості, зокрема, таких як технологічної та організаційної та соціальної згуртованості та економічної та фінансової незалежності. Виробничо-технічний єдність проявляється через відносини всіх структурних підрозділах компанії, яка заснована на загальних процесів або призначенні випускається. Важливою особливістю промислового та технологічного єдності єдиної підтримки та управління послугами , а також загальної площі.

Організаційна та соціальна згуртованість виражається в наявності праці та єдиний уніфікований управління системою; активи, що їм належать, доступні оперативна незалежність, наділені статусом юридичної особи .

Фінансова та економічна незалежність є те, що компанії самостійно визначають види використання чистого прибутку, якщо інше не передбачено законом. Вони також планують власну діяльність і визначають перспективи розвитку виходячи з попиту на продукцію, необхідності забезпечення виробничого та соціального розвитку, підвищення робочих доходи фізичних осіб.

Значне число продуктів, робіт і послуг власного виробництва самостійно встановлюють ціни і тарифи. Компанія може займатися різних видів економічної діяльності, не заборонених будь-яким законодавством і відповідають цілям, визначеним у його статуті. Деякі з його різновидів регулюються дозволами.

Законодавство України надає пакет заходів з демонополізації в галузі управління, науково -технічного розвитку, інвестицій та інших галузях промисловості.

Виробничі підприємства, що займаються виробничо-господарською діяльністю виступають в якості юридичних осіб. Це означає, що вони мають певні права та обов'язки і несуть відповідальність. Зокрема, компанії що є юридичні особи мають банківські рахунки. Комплексна система бухгалтерського обліку та звітності, є баланс, можуть укладати договори на поставку матеріальних ресурсів, продажів, отримати банківські кредити, несуть відповідальність за виконання своїх зобов'язань, розміщеної на профспілковій організації і ведення колективних переговорів. Структурні підрозділи (відділи) підприємства юридичними правами, не наділені.

Кожен суб'єкт діє на підставі статуту, затвердженого його засновниками. Він зазначає, ім'я компанії, її місцезнаходження, предмет і цілі діяльності, він контролює і стежить за їх компетентністю, порядком встановлення майна підприємства і розподілу прибутку, терміни реорганізації та припиненням діяльності підприємства. Залежно від характеристик діяльності окремих підприємств у статуті може бути змінений інші положення, що не суперечать закону .

Таким чином, приватне підприємство - це команда працівників що володіють окремими активами та оборотними коштами; вона була створена для задоволення потреб ринку у продукції, виробленої з метою отримання прибутку; є технологічною та організаційно -соціальною згуртованості, фінансово- економічної самостійності, наділений правосуб'єктністю, працює на основі повного госпрозрахунку, самоврядування.

Сучасні ланки виробничих підприємств є складними структурними утвореннями. У його складі є три структурні одиниці:

- Первинне виробництво;

- Виробництво та обслуговування ;
- Науково-технічна підготовка виробництва .

Кожен з них характеризується своєю власною структурою виробництва. Домінуюче положення в структурі виробничого, приватного підприємства займає основне виробництво продукції. До основного виробництва відносяться підрозділи, в яких відбувається зміна фізико-хімічних властивостей предметів праці. Питома вага їх у середньому по промисловості за показником чисельності зайнятих працівників становить близько 50%. Основною структурною одиницею продукції є цехи, будівлі, виробничі цехи, робочі місця.

Виробничі потужності в якості основних структурних підрозділів виробництва, створених на двох принципах: оптовим та предметно-закритим.

Ознаки виробничих ділянок побудованих за гуртовим принципом:

- на робочому місці технологічно однорідні операції виконуються на різних частинах;
- обладнання розміщені технологічно однорідні групи;
- існує технологічна спеціалізація робочих місць.

Ключові особливості предметно- закритий виробничих ділянок є:

- продуктивність в розділі робоче різних виробничих операцій на одному і тому ж продукті з початку його виробництва до завершення;
- розміщення обладнання відповідає послідовності виконання технологічного процесу;
- предметна спеціалізація ;
- послідовність переміщення виробів у процесі їх виробництва.

Предметно - закриті станції характеризуються високою ефективністю виробництва, забезпечує зниження виробничого циклу, скорочення різних видів застоювання продукції при її виробництві, покращує якість продукції.

Важливим у виробничій структурі первинних ланок промисловості є блок виробничо-технічного обслуговування. Він утворюється в промислових інфраструктурних галузях, об'єднаннях, комплексах. Слід зазначити, що це в деякій мірі ширше безпосередньо на структуру виробництва і технічного обслуговування. Таким чином, структура виробництва і технічного обслуговування - є основною ланкою виробничої інфраструктури. Ці підрозділи зайняті підтримкою виконання робіт і технічного обслуговування промислових підприємств, робочих місць. Вони визначили ефективність галузі в цілому. Тому нині поставлене завдання удосконалити структуру цих господарств, їх організацію, зокрема підвищити рівень спеціалізації підрозділів виробничо-технічного обслуговування, забезпечити централізоване постачання електроенергії, раціональне використання енергетичних ресурсів тощо.

3. Аналіз переміщення основних засобів на підприємстві

Для реєстрації та обліку руху основних засобів всередині організації з одного структурного підрозділу (департамент, відділ, секція) в іншому використовується законопроект про внутрішню руху основних засобів у відповідної форми . Даний рахунок - фактура видається передавальній стороні у трьох примірниках, підписується відповідальними особами одержувача та структурних підрозділів спасителя. Перший примірник передається в бухгалтерію, другий - в особи, відповідальної за безпеку визволителя основних засобів, третій примірник направляється одержувачу.

Для внутрішніх переміщень, бухгалтерські проводки не використовуються.

Об'єктів основних засобів вибувають з організації в результаті:

- Продаж (реалізація) об'єкта іншому об'єкту господарювання або приватній особі;
- Передача основних засобів як внескок до статутного капіталу інших організацій;
- Угоди передачі, обміну. пожертвування основних засобів;
- Списання основних засобів раніше орендованих з правом викупу, в момент переходу права власності на цих основних засобів за орендарем;
- Списання у разі морального або фізичного зносу;
- Ліквідація в результаті нещасних випадків, стихійних лих та інших надзвичайних ситуацій;
- З інших причин.

Списання основних засобів з балансу при їх реалізації (продажу) відображається відповідно до облікової політики, прийнятої можливістю побудувати дохід від реалізації продукції (робіт , послуг).

При формуванні доходів за методом нарахування в рахунках вводять наступні дані:

1) про розмір відповідно до вимог покупця, оплати за відвантажений об'єкта основних засобів;

2) сума нарахованої амортизації;

3) розмір залишкової вартості;

4) сума витрат, пов'язаних з вибуттям основних засобів;

5) розмір податку, нарахованого на доданій реалізованих об'єктів основних засобів;

6) визначається фінансовий результат від продажу об'єктів основних засобів:

Інші записи на рахунках, пов'язаних із здійсненням (продажу) основних засобів, проводиться аналогічно як у формуванні доходів відвантаження.

Пожертвування основних засобів, оформляється як здійснення подарунка, та оформляється відповідним актом. Переоцінка цих активів проводиться на підставі акта прийому - передачі погодженням з додатком і письмового приймаючої організації для прийняття цього об'єкта обліку.

За актом організації бухгалтерської служби виробляється відповідний запис в об'єкті інвентаризації карти передається в зазначений карти і робить акт прийому - передачі основних засобів.

Пожертвування основних засобів у межах одного власника на рахунках не відображається. Вибуття основних засобів є наслідком старіння, зносу, аварій, стихійних лих, а також у зв'язку з будівництвом, розширенням, реконструкцією та технічним переозброєнням підприємства, називається ліквідація. Це пов'язано з процесом демонтажу, зняття обладнання, устаткування, транспортні засоби і т.д. основних засобів з ліквідації компаній нести відповідні витрати у вигляді заробітної плати, нарахованої працівникам для видалення об'єкта, з подальшого , використання.

Часткова ліквідації основних засобів проводиться аналогічно до повної ліквідації.

Ліквідація активів визначається на основі наказом керівника організації. До голови постійної комісії, складеної з відповідних посадових осіб.

Комісія визначає подальше використання основних засобів чи - нездатність або неефективність їх відновлення, непридатним для подальшого використання, і готує документацію для списання цих об'єктів.

Результати рішення комісії оформляється у ліквідації власності основних засобів (крім автотранспортних засобів) у вигляді акта про списання, автомобіля у вигляді акта списання основних засобів.

Ці діяння, вчинені у двох примірниках, підписується членами комісії, затверджується керівником або його уповноваженим представником.

Перший примірник передається в бухгалтерію, другий – залишається в особи, що є відповідальною за збереження основних засобів, та є підставою для видачі на склад та продажу майна до металобрухту, що залишилися в результаті списання.

Інвентаризація основних засобів є форма контролю для забезпечення безпеки основних засобів періодично проводяться їх інвентаризації Інвентаризація основних засобів - це перевірка та документування реально наявних основних засобів, виявлення відхилень від облікових даних і прийняття рішення про внесення змін до облікових даних.

Відповідно до Закону «Про бухгалтерський облік та звітності об'єктів», умови і порядок інвентаризації визначається керівником підприємства або уповноваженим відповідно до законодавства. Цим же законом визначено випадки, в яких потрібно проводити інвентаризацію.

Обов'язкова щорічна інвентаризація повинна бути призначена не раніше 1 жовтня і закінчити до 31 грудня поточного року. Точна дата для початку інвентаризації встановлюється керівником організації. Відповідно до наказу, щоб встановити постійну комісію інвентаризації Склад такої комісії включає в себе: головний інженер, головний бухгалтер, головний

механік, виконроб. Останній обов'язковий щорічний кадастр ведеться на станом на 1 грудня.

До початку інвентаризації комісії перевіряє наявність і стан інвентарних карток, паспортів та іншої технічної документації. Інвентаризація будівель та інших перевірок з нерухомості для документів, що підтверджують право власності на організації. У присутності посадових осіб та матеріально відповідальних осіб члени комітету перевіряємо кожен деталь майна, його технічний стан, комплектність, використання основних засобів за їх прямим призначенням.

Результати інвентаризації складено відповідні запаси. Вони підписуються всіма членами комісії та матеріально відповідальними особами.

При виявленні об'єктів, які не узяті на облік, а також об'єктів, які у реєстрах бухгалтерського обліку відсутні або неправильні дані, що характеризують їх, комісія повинна включати в інвентарі правильний інформації та поточних ставок на цих об'єктах.

На основні засоби, які не підходять для використання і не підлягає відновленню, окремий список з зазначенням часу введення в експлуатацію та причин, що призвели до непридатності цих об'єктів.

Невраховані основні засоби відображаються в опису за відновної вартості на основі ринкових цін. Кількість зносу комісії визначає фактичний стан у відсотках від вартості заміщення.

Належним чином оформленої облік товарно передаються в бухгалтерію даної компанії, щоб внести зміни в інвентарних карток, машинних реєстрів для обліку основних засобів. На закінчення, інвентаризації складено сортування заяву інвентаризації основних засобів, в яких який визначається об'єкти, виявлені невраховані, відсутні об'єкти та їх вартість. Протокол затверджується керівником інвентаризаційної комісії.

Для всіх розбіжностей з обліковими даними матеріалу і дати особам, які приймають рішення письмове пояснення, а потім буде ухвалено рішення з обліку результатів інвентаризації. Результати інвентаризації підлягають обліку та звітності того місяця, в якому вона була завершена, і результати річного кадастру - в річному фінансовому звіті.

Надлишки коштів, незалежно від причин їх рішенням керівника для підприємств враховуються за ринковою вартістю на дату інвентаризації і відносяться на витрати.

Переоцінка основних засобів та їх амортизації, облік результатів переоцінки. У зв'язку з тим, що основні засоби приватного підприємства введені в експлуатацію в різні періоди з різними цінами на існуючому обладнанні, машин, транспортних засобів, різних рівнів заробітної плати у будівництві будинків, споруд, різних цін на будівельні матеріали і т.д., існує необхідність встановити реальну вартість подібних об'єктів, так звану вартість заміщення. Вартість заміщення повинні об'єктивно відображати рівень цін на певну дату, та що дата часто 1 січня наступаючого року.

Переоцінка основних засобів, що перебувають все на балансі організації, незалежно від їх технічного стану (у тому числі залишкова), як активна, так і є в наявності (резервного запасу) для збереження, ремонт, у стадії модернізації, реконструкції, часткової ліквідації, оснащення, завершення.

Підлягають переоцінці також основні засоби, підготовлені до списанню через їх фізичного та морального зносу, але не оформлені у встановленому порядку відповідним актами.

Переоцінка основних засобів, зданих в оренду або в безоплатне користування, здійснюється організацією, на балансі якої значиться це майно. Вибір одного з методів переоцінки здійснюється за погодженням з іншою стороною, що бере участь у договорі оренди, безоплатного користування.

Не підлягають переоцінці:

- перебувають у власності організації земельні ділянки, об'єкти природокористування;
- житловий фонд;
- бібліотечні фонди;
- об'єкти лізингу в період дії договору;
- основні засоби , розташовані в зонах відчуження, першочергового і подальшого відселення районів, постраждалих від аварії на ЧАЕС.

При переоцінці кожного об'єкта основних засобів змінюються: первісна вартість (після переоцінки звана відновною вартістю), залишкова вартість, сума амортизації (носу), які значаться в бухгалтерському обліку та звітності, а також амортизується.

Відновлювальна вартість основних засобів , встановлена при переоцінці, вважається первісною вартістю після відображення її в бухгалтерському обліку.

Переоцінка як окремих інвентарних об'єктів , так і всіх основних засобів може проводитися із залученням оцінювача. Витрати з оплати послуг оцінювачів з переоцінки основних засобів включаються до собівартості продукції (робіт , послуг) .

Встановлено такі способи переоцінки основних засобів:

- шляхом індексації первісної вартості з використанням коефіцієнтів перерахунку, що публікуються статистики та аналізу на 1 січня;
- шляхом прямого перерахунку первісної вартості в ціни, що складаються на 1 січня на відповідні види аналогічних основних засобів.

При прямому перерахунку повинні бути документи і матеріали, що підтверджують ринкову ціну: довідка заводу-виробника з додаванням витрат з перевезення та монтажу обладнання, довідка від торговельних

організацій про рівень цін; відомості про рівень цін на дані види засобів, опубліковані в друкованій рекламі або каталогах, а при необхідності експертні висновки про ринкову вартість будівель і споруд, інших засобів. При цьому використовуються відомості про рівень цін на основні засоби без урахування податку на додану вартість.

При застосуванні методу прямої переоцінки можуть бути використані документально підтверджені відомості про ціну відповідного об'єкта в іноземній валюті на дату переоцінки, яка перераховується за курсом Національного банку.

Перераховані документи і матеріали, що є підставою для переоцінки основних засобів є методом прямої оцінки, повинні зберігатися разом з відомостями з переоцінки.

Якщо організація не має можливості застосувати метод прямої оцінки основних засобів, вона може використовувати індексний метод.

Для визначення індексу перерахунку вартості кожен об'єкт основних засобів необхідно співвіднести з таблицею груп і видів основних засобів і визначити його групу. Після віднесення об'єкта основних засобів до певної групи його первісна вартість станом на 1 січня збільшується на відповідний коефіцієнт. Коефіцієнти публікуються офіційними органами. Сума зносу основних засобів визначається виходячи з відновної вартості, отриманої в результаті переоцінки, і ступеня (відсотка) їх зносу за бухгалтерськими даними до проведення переоцінки за станом на 1 січня.

Залишкова вартість при переоцінці визначається як різниця між відновною вартістю і переоціненою сумою амортизації. При цьому пропорційне співвідношення відновної вартості, залишкової вартості та суми амортизації після переоцінки має зберігатися по кожному окремому об'єкту таким же, як і до переоцінки.

Для проведення переоцінки в організаціях наказом керівника створюються комісії.

Первинним документом з проведення переоцінки основних засобів є відомість переоцінки основних засобів станом на 1 січня. Відомість складається на підставі інвентаризаційних описів, інвентарних карток основних засобів, технічних паспортів та ін технічної документації. У відомості переоцінки записи проводяться окремо по кожному об'єкту.

Після закінчення робіт з переоцінки складається акт результатів переоцінки. Акт підписується членами комісії з переоцінки основних засобів і затверджується керівником організації.

Після відображення результатів проведеної переоцінки в бухгалтерському балансі станом на 1 січня організація здійснює формування витрат на виробництво, розрахунки по податках та інші розрахунки, підставою для яких є вартість основних засобів, з урахуванням проведеної переоцінки основних засобів.

ВИСНОВКИ І ПРОПОЗИЦІЇ

Аналізуючи виробничо-господарську діяльність заводу можна зробити висновок, що ПП «Ковальчук» у звітному році зумів наростити обсяги виробництва і реалізації продукції - більш ніж на 32%. Значно підвищився валовий на 25% та чистий на 20% прибуток. Зросла кількість працівників, продуктивність праці підвищилась і практично на 8% знизилась трудомісткість продукції. Аналогічні перетворення відбулись із зростанням фондівіддачі основних виробничих фондів та їх активної частини.

Негативною стороною діяльності підприємства є значна плінність кадрів і скорочення придатності та приросту основних засобів, а також зростання їх зносу, який наближається до критичної межі та вимагає негайного прийняття кардинальних рішень.

На основі проведеного аналізу зношення основних засобів, який наближається до критичної межі та вимагає негайного прийняття кардинальних рішень нами було запропоновано оновити основні засоби шляхом їх модернізації. Для реалізації даних намірів було вибрано ремонтний цех. Наш вибір зупинився на даному підрозділі у зв'язку з тим що в ньому відбувається найбільша кількість ремонтних операцій та знаходиться найбільш зношене устаткування.

Запропоновано механізм інноваційного розвитку виробничого потенціалу підприємств побудований з урахуванням стандартів міжнародної фінансової звітності. Впровадження цього механізму не тільки дозволить підвищити ефективність використання основних засобів, а й сприятиме залученню додаткових інвестицій, так як ведення обліку в стандартах фінансової звітності дозволить підприємствам у тому числі і ПП «Ковальчук», виходити на зовнішні ринки.

Перелік посилань

1. Андрушків Б.М., Кузьмін О.Є. Основи менеджменту.- Львів: Світ, 1995.- 296 с.
2. Батіщев В.М. Методи нарахування амортизації: вибір повинен бути усвідомленим // Бізнес, Бухгалтерія. -2000. - № 45. - С. 57 - 63.
3. Белоусов А. Переоцінка основних засобів: особливості проведення і відображенню бухгалтерському обліку// Бухгалтерський облік і аудит.- 2001.-№1.-С. 15-22.
4. Економіка підприємства: Підручник / За ред. С.Ф. Покропивного — К.: КНЕУ, 2001. — 528 с.
5. Економічний аналіз діяльності промислових підприємств та об'єднань: навч.посіб./За ред. проф. С.І.Шкарабана, доц. М.І.Сапачева.- Тернопіль, ТАНГ, 1995.-300с.
6. Економічний аналіз: навч.пос./Н.А.Болух, В.З. Бурчевський, М.І.Горбатюк; За ред. акад..НАНУ, проф. М.Г.Чумаченка.-К.: КНЕУ, 2001.-540с.
7. Економіка праці: Навч. посіб. — К.: Наука і освіта, 2001. - 227 с.
8. Мних Е.В. Економічний аналіз на промисловому підприємстві: Навчальний посібник.-К.: ІЗМН, 1996.-236 с.
9. Мних С.В., Буряк П.Д. Економічний аналіз на промисловому підприємстві. Львів: Наука, 1998 - 208 с.
10. Мочерний С.В.Основи економічної теорії - К.:„Академія”, 1997.- 467с.
11. Покропивний С.Ф. Економіка підприємств. Підручник. - К.: КНЕУ, 2000. - 528с.
12. Попович П.Я. Економічний аналіз діяльності суб'єктів господарювання. Підручник. - Т.: Економічна думка, 2001. - 454с.
13. Шевченко П. Проблеми амортизації. // Баланс - 2002. - №18. - с.33-35.